

ber da, at denne Misforstaaelse — som jeg kun kan anse det for — maa blive berigtiget.

Paa Sundhedsvæsenets Budget finder jeg kun en lille Bevilling strøget, og det er en Bevilling, som var givet til Fortsættelseskursus for Distriktslæger. Der fandtes en saadan Bevilling givet for indeværende Finansaar, men den er ikke kommet til Anvendelse, idet Sundhedsstyrelsen har forstaaet, at det vilde blive for vanskeligt for Distriktslægerne at skaffe de fornødne Vikarer, saa at de kunde deltage i dette Kursus. Paa det foreliggende Finanslovsforslag er Bevillingen udgaaet. Nu vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke muligvis kunde lade sig gøre at sige som saa: Bevillingen er faktisk givet paa Finansloven for 1914—15, men den er af praktiske Grunde ikke kommet til Anvendelse, den overføres da til næste Finanslovsforslag. Til den Tid maa vi nemlig haabe, at Distriktslægerne uden større Vanskeligheder kan komme her ind. Jeg kan ikke indrømme, at den nye Embedslægelov skulde gøre disse Bevillinger overflødige, tværtimod; efterhaanden som vi faar Distriktslæger, som har taget Kredslægeeksamen, vil det af de gamle Distriktslæger føles som dobbelt nødvendigt for at holde sig paa Højde med de nye at faa Lejlighed til at gennemgaa disse Kursus, som for vore Distriktslæger paa Grund af den ved den lægevidenskabelige Eksamen givne ringe Uddannelse paa visse Omraader er særlig nødvendige for dem. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse.

Saa har jeg endnu nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Vejle Amts 3die Valgkreds (Jacobsen). Jeg havde for Resten haabet, at jeg ikke havde behøvet at fremsætte dem, thi jeg synes ikke, der er særlig Grund til at drage det Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Striden i Jylland mellem Sygekasserne og Lægerne, saa skarpt og stærkt frem, som det ærede Medlem gjorde. Det ærede Medlem brugte ret stærke Udtryk; jeg maa sige, at jeg sad og beundrede næsten den Sindets Bøjelighed, med hvilken det ærede Medlem, skønt han til daglig er Arbejder-

repræsentant, pludselig argumenterede ud fra et særdeles godt Arbejdsgiversynspunkt. Men naar det ærede Medlem saaledes erklærede, at Lægestanden allerede havde faaet en betydelig Lønforhøjelse, og som Grundlag derfor anførte, at medens Udgiften til Læger i 1896 var 3 Kr. 15 Øre gennemsnitlig aarlig pr. Medlem, er den nu 4 Kr. 50 Øre gennemsnitlig, er det jo ikke blot et rent Arbejdsgiverræsonnement, men det er fejlagtigt. Jeg gad nok vide, hvad det ærede Medlem vilde sige, hvis vi, naar Arbejderne krævede Lønforhøjelse, vilde sige: I har faaet forlænget Arbejdstid og forøget Arbejde, og det forlanger vi skal betragtes som en Lønforhøjelse. Naar Lægestanden i det sidstnævnte Aar har tjent mere paa Sygekasserne end i det førstnævnte, beror det ikke paa en Forhøjelse af Taksterne, men simpelt hen paa, at Lægestandens Arbejde, Behovet for Lægehjælp, er tiltaget i overordentlig høj Grad. Det faktiske Forhold er, at Lægetaksterne er de samme nu, som de var for 15 Aar siden, og naar Lægestanden saa ønsker en Lønforhøjelse, har den dog Ret til at henvisse til, at alle Livsfornødenheder, Husleje o. s. v. er steget i den Grad i de forløbne Aar, at en Lønforhøjelse maa kunne kaldes rimelig. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Betragtninger over, hvorvidt de Krav, der stilles, er for store eller ej. Det overlader jeg til Forhandlingen, som jeg ikke har deltaget i, at ordne. Men jeg synes, at det ærede Medlem i alt for høj Grad ræsonnerede ud fra rene og skære Arbejdsgiversynspunkter.

Det ærede Medlem var ikke saa, om jeg saa maa sige, elskværdig overfor Lægestanden som hans Kollega afdøde P. Knudsen, da han i 1908 omtalte Lægernes Krav. Da sagde han udtrykkelig følgende, at der var gode og gyldige Grunde for den Lønforbedring, der var sket, men han frygtede for, at yderligere maaske berettigede Lønkrav fra Lægerne Side skulde føre til, at Sygekasserne ikke kunde bære disse Udgifter. Det var velvillige Ord overfor Lægestanden, medens det ærede Medlems Ord var meget lidt velvillige. Det ærede Medlem maa huske paa, at de Forhandlinger, som for nylig er strandede, var i Virkeligheden paa en vis Maade bragte til Afslutning. Sygekas-